I

Wolffska årsanteckningar.

1844

Som enda barnet till Brukspatron Wilhelm Henrik Kempe från Stralsund och dennes maka Johanna J. Wallis (som var hans kollega kusin) blef jag född i Oktober 1844 i Stockholm vid Kornhamnstorg 3 tr upp där min mor blef änka år 1883.

1845

Enligt min morsi kalanteckningar var jag under sommaren mycket sjuk min mormor Johanna Wallis f. Wäkes på Sjöholm i Skåne (Gyllenhude) hon fick af sina föräldrar i derfar vad

hos alltid där om sommarna.)
under det min far för höjeres skull reste till Tranzorsund.

1846

Enligt min mors årsanteckningar var jag under sommaren med min föräldrar i Strömstad

1847

Enligt min mors årsanteckningar var jag med mina föräldrar i omsomer på Storskärsö, omkring den tiden märkas jag att jag efter lätta med en liten flicka emellan Beckholmen hos föräldrar bodde i en af vårningarna under oss men som dog liten i Charlottaspo feber. Att jag en lång tid instängd i en mörk gärdesbod emedan jag nyfiket mammas

lilla svarta tax Castor i nosen

1848

Enligt min mors årsanteckningar var vi hösten på Sybäck hos min mormor men till min jag intet.

1849

Flyttade vi till ett litet sommarställe på Klarberg som min far hyrde det lilla jag med andra barn och minns jag att min far alltid förinte städer i sin säng, på hösten var vi hos Schlegels på Kärnnäsbog

omkring denna tid lärde jag känna en
liten flicka vid namn Anna Henrietta 24
April 1843 dotter till Boeshandlare Samuel
Henrikson som bodde vid Stora Nygatan 36
som jag ofta lekte med

och så var det vid
pinkafest [illegible] morgonen
åkomma i Stockholm boende barn utanför
om lördagarna att äta middag
hos hvarandra naturligtvis var middagen
den tiden klockan 2½ – 3 [illegible], efter maten
togo herrarna sig en promenad, min mor
satte ock sej in med i en droskan, Mamma tog pråtacken
med hänne eller någon av mina systrar i stället fick min
[illegible] [illegible] vårtarna [illegible]
kille drängarnen [illegible] med [illegible]
sprang jag och [illegible] slogs med min

II

bruiner som Alexandropoler.

Vi voro endast 4 familjer, marmor, Wellisons, Nils
o. vi, på hösten voro vi hos Segels på
Hammersborg denna egendom hade
marmor köpt åt den sköna marbrar gjorde
backars Stockholm tio kom Musken efter
Svartsjö kurden och hemtade hvar sitt herrskap
med en lyktor med lärgt skaft inneholdande 2
stearinljus, förutom en lykta för hvarr icke
mera, ingen kunn törska sig hem mörkt
och smutsigt det var på Stockholm
gatorna.

1850

Bodde vi återigen sommaren på Karlberg men gjorde ingen vidare resa utöfver mera närsanteckningar.

1851

Ålder 2.

sommaren bodde vi återigen på Karlberg

och gjorde som min far skrifvat, vårt där en kortare tid, bodde i ett litet vindsrum i en liten inspektorsbostad, minns ej val hur jag fick besöka el min mor emedan jag fick ett stycke från bostaden i blockhus-bläder och därvid förkylt mig både byxor och klädning, det var ungefär den platsen där min far 1861-1862 byggde sig en villa

och min mor anlade trädgården

1852.

sedan dess har mycket förändrats på platsen som jag senare skall nämna om.

1853.

Flyttade mina föräldrar ett sommarstäle vid Charlottendal utanför Hernösand som de återköpte i förstörade men 1866 och försålde emedan trakten började bli för stark Stockholm. Det otrefliz!

ordnade till 6:te augusti

Jag reste med min mor & syster till Stralsund vi foro med en ångbåt från Stockholm. I Stralsund skulle min mamma taga vara på arfvet efter sin bror samt besöka sin syster Johanna Wallis, som var gift med Kempe & Wallis min farmor. Tiden i Stralsund minnes jag mycket väl. Tante Johanna hade sitt eget hus & vi hade ofta hem i huset hos dem, jag var dessutom hos henne och ämne i denna stad blev jag icke företagsam som drog mig till denna gamla, som alla kallade ogeskonliga 60 årige gummor, som satt hela dagen vid fönstret i sitt rum på nedre botten på en stor fönsterplatt. Jag på pallen minnes aldrig att jag fått något af henne annat än en Bibel till vi reste och af den

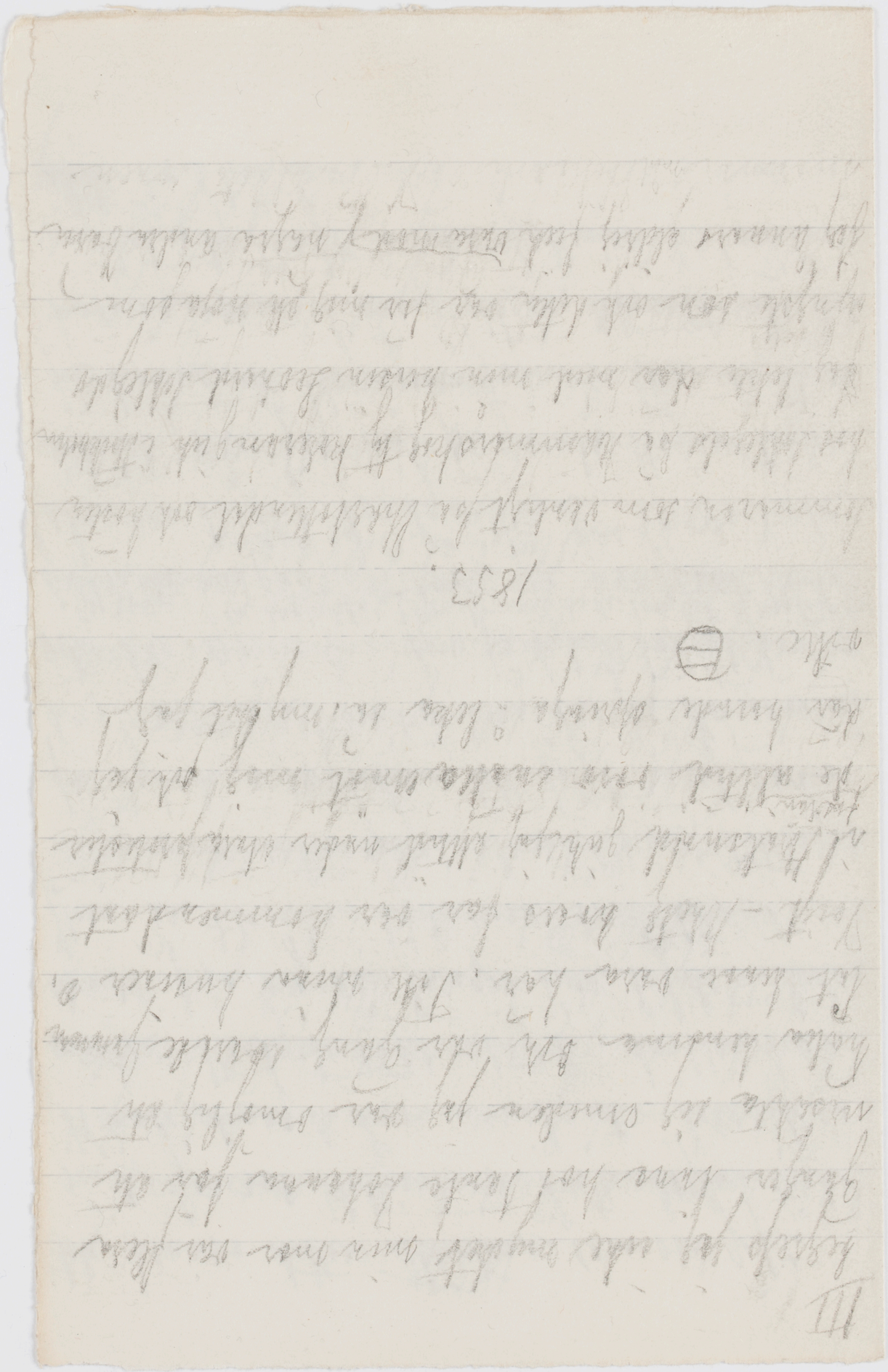

till kommer dotter Albertina som var gift
med General William v. d. R. begrav vid
Weissenberg i Kommendant i Versailles
under Kriget 1870–1871. Hvilken hon
hade hos sig så länge hon levde. Sedan
flera år tillbaka hade mamma bott
i den yttre lon Albrechts Billinger
på Dybeck i arrende, till följd härav var
hon mamma om sommaren på Hemmarsdag
och där gick hon som på Dybeck hoppet hon
gulf Alice med [illegible] på [illegible] hindrade
den en tarflig bondgumma i efterskade
arbetet, när jag nu på gamla dagar tänker
på henne så begriper jag att hon varit en
kvinna som i våra dagar kunnat uträtta
mycket, by kraft i mod fullkomlig bestämt
åtte hos henne.

Enligt min mors anteckningar var vi
Pingsthelgen vid Gusne, min mor med mig
till Sofia som jag ännu minns det hus der
mera tydligt än de tillbrygde flera månader
hos Doktor Ullströmm han hade
och antagen köken på Charlottendal.

Jag började gå på åtta tjugo söndagarna
oskuldsliga by ute dess med kusinerna vertu
nekt bägge men för mig jag hade mycket hellre
stannat hemma och lyssnat på roligt bok.

Enligt min mors anteckningar var vi hela
året hemma utesluts sommaren vid Gusne
och Charlottendal för mig gick den ena dagen
som den andra några timmar visste jag ej om
jag hade orken under Brev och Fr. C. P. ledning

blifvit en liten enstöring jag har så om
vårt hade föreslagit att jag skulle bjuda
någon barn till dig å hade jag sedt nog
af vårdslöa och de dåliga föräldrar som
lekskolan; för öfrigt lärde jag barn och
fick broderna. Dessutom ha andra varit min
passion fästan de i blandt blogos till
gäder. Mellan 1853 - 1855 fick jag af min
far en liten snäcka som låtit blandt under
hans fält i Ostra Ölsjöarna min samlingar
1856
Sommaren på Charlottedal och i Stomsta
der jag gick och plockade snäckor som
ännu ligga kvar i min snäcksamling.

IV

1857.

Sommaren på Charlottendal. Min mor mormor & moastersa Fridrika Schlegel och Amalia v. Bülow reste till Stralsund för att ordna boet efter mormors syster Tante Johanna i Stralsund som blef mördad under Januari 1857 i itt eget hem.

1858

Våren på Charlottendal ⊘ & hösten 1861.

O frustimmer i utlefvande kulor fornöjde den Herren af parfymer som uppfyllde efterhand.

1859

(11) Sommaren på Charlottendal September under tiden i Homburg dare min far dräckte Brunn då fick tiden passa den stora spelsalen i mycket elegant sätt men spela gjorde aldrig kostnen min far eller mor men efter dessa kunna det spelades fick jag så mycket jag ville hålla hotell vänge efter för dessa spelgäster mitt uti emellanåt O

Sommaren på Charlottendal Gjesse och Hozane till Norrlandsresan var hvem lust Wallie medbjuden och sökte förskaffa vid detta tillfälle ut en plats för att bygga sig en egen Villa dar de kunde tillbringa längre tid vid Gjesse Slutsen som föräldrarna bestämde efter som hade Gjesse ett Ekenäs med storre - mindre stenar mellan dessa förkrympta tallar men en gang planerat anlade min mor om vår trädgårdsskötsel en vacker trädgård, jag minns allt detta så väl. Sedan slutade min path — skolt af berg Oktober i Homburg

1861

31 Maj 1861 blef jag konfirmerad af Teol. Doktor Johannes Rothlieb i tyska St Gertruds kyrkan i Stockholm. O

under sommaren voro vi som vanligt på Österlottendal sedan June c. August — September i Nordsund. Fanny o Hertt kom med oss till Sverige och stannade ute hela sommaren 1862.

1862.

(III)

Under sommaren vid June var vi för första gången borta i den nybyggda Tillen, samt under några dagar till Roarå sedermera senare hösten af August — början af Oktober.

V

1863

Under vintern en del bälar i mindre dansnöjen, sommaren som vanligt först Charlottendal på Djurgården och början af Augusti — början af Oktober Hohenburg i öfver Paris hem, i Paris bodde vi i ett litet men bra hotel i vara hela dagarna på besök för att beundra packet där.

1864

Hela vintern bälar så många vi var bättre helgen kom jag bad att slippa få fortsätta till en i Maj månad ty jag var så trött på allt det man de. Sommaren som vanligt Charlottendal

så till Lynne och cedermera Homburg
vändre hälften August — slutet af September.

(11) 18

1869

min far ville naturligtvis stora skifvor och
ärligt rebunde svar i synnerhet som
jag flera gånger förut vid ett dylikt tillfälle visat
sig, men nu oponerade jag mig till föräldrarnas
stora förvåning, men efter många om och hvisse
stridar fick jag min vilja igenom, synnerligen
som min far noga understödt sig om hvarom
och aldrig utsagor voro de bästa. Min far var ej
nöjd med att det var en utlänning men jag
förstod de sedan att det skulle bli samma
historia med hvilken annan karl. Jag vanvårdade
så, han var ett ske hurn mycket bättre jag fer
en gång sedandes är jag ingen handelsman.
Dock ett villkor gjorde min far att min man
skulle bosätta sig i Sverige emedan han icke vill
skiljas från sitt enda barn.

Efter mycket strit & det kom Wole första
gången December 1864 till Stockholm den
18 December 1864 fingo vi vår förlofning,
Min far ville skjuta upp bröllopet på minst 1 år
men då kom emellan & efter
många öfverläggningar blef det beslutet att vi skulle
få gifta oss 10 Juni 1865.
Som jag aldrig fått haft en egen vilja till jag
blef gift var det naturligt att det icke fick hän
ske så att jag icke ock satte på mig hvad
jag tyckte, till följd häraf fogade jag mig också i
allt efter min mans önskningar ty också efter min
gifteemål var det i föräldrahemmet aldrig frågan
om huru jag önskade en eller annan hvad man
ville ha det, att jag sedermera under ett
lopp blifvit en ej sjelfständig människa är ett
klarande bevis på att uppfostran gör en lätt

men att naturen alltid tillslutet tar at sin rätt.

dagen efter bröllopet hade mamman Hohs middag
för oss på Hasselbacken ty då voro ännu icke
bröllopsvisiterna för modet, och den 12te reste vi
med tåget till Malmö, måste stanna öfver natten
i Frankfurt ty tågen gingo då ännu icke på dagen
till Malmö, hvilken med båt till Lübeck och vidare
öfver Frankfurt a/m till Berlin. Af min svärfader
blef jag mycket hjertligt emottagen och förlef jag
de 8 dagar i Berlin förhållandet alltid i ett utomordentligt
Under vintern 1866-1867 bodde vi i Stockholm där Ohs fadder,
då kom vår 6 veckor gammal son till Schweiz
detta var en mycket besvärlig resa med en så liten
barn synnerligen som vi fingo gå stora omvägar
för brukspriserna i Tyskland, utom dess fanns inga bröstbarn
ersättningar. Jag var för tagen, när jag nu för tredje
kor modern behagade sig efter att det är så besvärligt
att resa med barn måste jag alltid skrifva åt Ham

några dagar sedan vi kommit till vårföräldrarna
blef deras lilla dotter sjuk och efter hvad tid dag var
sorgen over så stor att min svärmor aldrig kunde
återvinna den riktigt. Senare kommo min föräldrar
till Interlaken det jag var med Eva, men på hösten
blef det bestämdt att vi tillsammans med Walters
föräldrar skulle tillbringa vintern 1866-1867 i en liten Pension
utanför Vevey. Min Makes stiftfader var med
oss. Jag tillfogade naturligtvis icke men det var
en mycket sorglig tid, vi åto på rum
aldrig utan man av främmande människor bara
dessa dystra sörjande föräldrar, på vägen återvände
vi till Lausanne, då vilde Walter resa efter Sebak med
bat till Stockholm jag bad att få slippa denna resa
men det hjälpte icke, han skulle resa men till att
lycka fick vi en vackan storm och blef hans
barnsnuppfrun Ethel så sjuk att jag från hen

sturden aldrig mera behöfde gå igenom det
Tyskland. När vi kommit hem våren 1867 köpte vi
det Friesland som Teppa köpt för vår räkning
och lätet lägga på en vanligt. Jag kom det hade
aldrig sett stället inte heller det vårt med om
inredning eller dylikt, detta skulde en lägenhetsarbetare
om; men trots det kunde man sig nöjd. Stället
af Fäli föddes Ellen och så stannade vi hela sommaren
på Friesland. 1868

1870 föddes Elma och vårt
barn, hon dog 23 December
1871 genom förgiftning. Efter i Ellen hade en
förgiftes i midade hon sprang omkring i tog en
grön färg i munnen och när jag det
blef stora sjuk i inom några timmar dagen
derpå förfärad som jag fick genomgå var
mycket svår och behöfde jag år innan jag
återfick min vanliga lyster. Men hon fick
i mycket en annan skönhet än
hfact. hvarke blifvit en bättre menniske genom
prövningen, tillmistone hos jag fått mig att
hvad kärna hvad andra tider när prövningar
komma över dem.

1873 föddes Irma, 1878 i juli kom Fr. J. Ke till oss, jag hade förut haft en tyska för Ida i Gten och skare i februari Borine åt Irma så att barnen lärde tyska i februari 1878 skulle de båda skolas flytta till Stockholm för att få privatundervisning och bodde de då hos sina föräldrar. Fr. Ke. Hef mig ekommenderad af bekanta som skulfade mig henne, jag ville ha en fiddel person ur en god

och som hyckla mot i hushållet

familj som jag hade hos sällskap af hy då hennes
skulle till Storkholm. Alf det allt för enkelt på
landet, hon var sedan dess utnyttad hos oss och
blifvit en hos medlem af familjen hem, hemtera
i barnens stora eller lilla dem mitta min tante Ida.

Af jag Ida i Ihen

1877 på sommaren da vi återvände från Schweiz voro
vi med om en förnöjelsefull Sommerstudie i
Berlin - Moabit. Sedan den kvällen vi jag fattat
tror adopt för att ute. Vi i städen
efter en lyckligt stäge vi lyckt i en liten
trefnad half hafve vade jag tvärt i den hafven stiga jag inte
om, Wetter var så fortvarad för mig by nyher hos jag ett
hast, till det en ingen Oversteking hjälpte, jagade vi tvingade
hem i hafet. De som endo i förstämdaspen Ida och Ottos
Familjestate, vi stuppo i från med förundrelsen jag
hade ovan i dessa stund utan restoring. Kvällen jag ute vi
i Kafen. En gemal v. Werder som var med på hafet
vade av kedermern att han ett på vår deltagit i andrade hem om

skulle segra.

1880 på sommaren under det besök vid Gusne fick W. omygande lung inflammation och var vitterligen tillbringa vintern 1880 – 1881 vid Riviera och Nizza, Nice och Irma följde med oss och jag i fullt drag af allt det vackra och interessanta jag fick se, Nice jag genomsökade alla museer vi kunde komma till. –

Wetter ansåg det för sina barn att om sommarna så ofta som möjligt hålla på sina föräldrar och detta skulle också vara sommar 4-6 veckor fastän hans far dog 1871 fortsatte vi likväl denna

med 3 barn till hösten förvägsvarna utan toilette restauration och efterspar; hade vi haft vårtagens efterspänst var 5, 6 eller 7 på morgonen, utomdess ovo decca year ihe vinter volgn ty Wetter föräldrar vore tillbragde, strycka på deras egendom Rörsvol (vom byn) 3 timme i vägen från Bern hade vi tillbakadragit lefnadssätt sedan farfadern af deras lilla Wetter 1866, indeed hom taken vapen till dem och därföre kom efter jag hoppt 1 eller 2 gånger på hela tiden vi voro hos dem till deras, diriginom kommer det sig att jag känner så få personer inom den Schweiziska aristokratien

hvad som

gjorde vistandet hos W. föräldrar ytterligt year deras tiden vänlighet mot mig och så min svägerska som efter kom till besöket

på några veckor med sina flickor och som jag
hade vårdat af. Från 1883 då min far dog i
Varjede vi ifallor att göra längre resor och då efterlade
änkeln i Åbera tillfälle men ändock gjorde vi
årligen ett besök hårstäder till W. mar 1893 dog
sedermera hafva vi flera gånger varit där och hegata
de fa stärkingarne som finnas i Kvar-
gå med Ake vint i Schweiz och stiftarens ordande – utgjorde
men det är icke det
1883 då min far dog lemnade vi Ryssland efter 16 år
vistande därstädes och flyttade till Stockholm där W
skulle öfvertaga skötseln af gårdarne. Barnen som de
ären ändrat och sommarna vistats på landet i J. K. vo
fortfarande att lemna stället, jag däremot kände mig så
glad och lycklig att slippa ifrån det oformliga ödeligt hårda
samlet, där jag framlefvat en del af min ungdom och gott
flyktade af mödrahedern, så gärnar hade vi i dessa äldre år
vi, vanligen voro vi de flesta vintermånader i

IX I min barndom då vi kommo från Charlottedal till Ö. studera i vårt hussliga fingo vi hopp om ett bröd i en begärlighet hy och ett anständigt fiskeri kunde det vara sig på en restaurant eller hotell i Stockholm, men som jag genom min isolerade uppfostran blev illamående och kände lägre samvetsnöd vanvårdat att vara bekymmerad med det existerade där ute omformigt hy då förhållanden ej fingre finnas tillräcka vi på lefver i Penoteer.

Saterdes på hösten 1883 lemnade jag plats i betäten landet och begifvades ut till min bröder tillbringa någon vinter där, ett beris på kurs för omständet lett af det omformiga lefvet därstädes var att jag fick lärde mig spinna vaxa till skutet sätt i under 3 vintrar producerade en hel mycket som jag nu ännu skamm för ty näpot emskösare kan nian väl knappt tänka sig.

Som W nu hade så mycket att göra att han genom dörigenom var tvungen att öfverlåt hela flyttningen i ordning af dalstvärsen åt mig fick jag mycket att göra och kände mig väl mitt uppe så lycklig och nöjd hela den vintern bodde vi på min mor med G.P. på hotel Kung Carl.

Hela sommaren höjte W sommarnöjet Björkhagen

vid Stockholm, jag tog upp ett mottet till denna
från Kristiania. Vistan blev ej mycket till tillfyllestgörande.
Nu började jag att efter hand att samla gemmett
och så köpte det till sist en pension åt mig som
drogit sig mycket efter sig. 30 Januari 1886 gifte Ida
sig med Wahlermann. Men 6 Februari 1885 med Ida Maria
skildes från honom 1906 och gifte om sig 1 Juni 1907 med
sin son Rolfs f.d. Informator Nils Oskar Ed Johnny
Dessutom denna skilsmässa förorsakade mig mycket
sorg. Jag kunnig hur Ellid varit en god och älskvärd dotter
men så är han också enda som barn i huset. Men efter
så många år har jag fast inse att Ellen aldrig blifvit den
konstnären hon nästan om hon förblifvit i den omgivning
hvilken hon då var. Utomdess tycks hon bara mycket glad
som hon nu har det och då så gjorde vi finna oss i saken.
Sista åren hos Kristi var i Norden tog hon lektioner i målning
och hade sitt bagge på Karmul men 1910 märkte hon att det
icke ville gå tillbaka framåt med målningen. Du bergade hon
under sitt vistande i Stavanger under utställningen sommaren 1910

att modellera på egen hand, nu är hon fullständig
skulptris. Detta blan att hon tagit en ande lektion.
Det ser man att arbejder gör allt om det skal bli upptagit.
Förra sommar reste vi på hälsa vecker till Geneve
där min mor bodde hela sommaren och vi
under den tiden hos henne, hon ofta tyckte M.
att hon behöfde stanna där längre och så
slutligen att den gamla villan skulle transporteras
på annat ställe och vi byggde en ny på samma
plats. Herr Bergman på Nordiska rekommenderade
en Arkitekt som uppgjorde en ritning på detta
område var på 200 m. och nyfodd hans så
ohumanig fick inte heller lägga mig för mycket
i det hela men så ville jag ha hjälp av den
inre dekoreringen och då fann jag att Arkitekten
icke kunde hjälpa mig, jag tackade nej
för min hun Eckermann och sudde de
att tala med Arkitekten G. Olsson som hjälpt dem
med Lodertana och ansågs vara den skicklighet
på detta område. Nu fick jag den önskade

hjelpen och hur ofta dess alltid tillfrågat
hvarom om allt. För att mödrarna villen visa sig
upp till Kvarn och sätta upp alla gamla mödr
som farans pöbel, menniskorna, det var ansåg mig
för betydligt omsmid de på i hop handelsbod
och vinder samlade i hop det gammalt på barde
finan. Undersåta skibade på upp de andra mödr
Gran Ericslund för att möttera de varuman
jag hade flyttat. Ord som tillades till Villan kopta
jag sitjen dellgenomsatt under tiden. 1893 på våren var
allt färdigt men bodde vi under det det mödrarna
blefvo stoppade i Gränsklarda i lilla Villan.
Sedan vi gå i maj 1893 hemkommo till Stockholm
där vi i vårt mörk hade en chance på egen behovstund
lägga en elektrisk belysning hos ingenjören en
dag och medlade oss att Grosshandlare Jonsson
som hvart tillhörde vika att vi stora shulle

tage bort den lilla spärrhäftklamman som ingenjören satt på ytterdörren åt gården, ty då förstoden var det inte så mycket bruk trädarna kom in. Men skickade Ingenjören till Sörensen men han var oberäknelig han visste inte av den falska klamman på gårdsdörren

En av vårt regiments konst att gata om vägen har allt som ett ledande tråderna genom det hemskap i min mors och vår vaning, vid det detta krångelet sade jag åt min man, jag tycker verkligen att vi hamna bästa oss att det hus där vi bo alltmera ty i dina hyresbrev skola vi ej kan oss för att flytta in i W. trappade på kroken, först vill han köpa Solindorf huset

men Gud ske lof var fru Lekar så obestridam att vi lekte en tomt för att sjelfva bygga. Nu var det lef i hast i mig, Professor Olsson kommer och tänkte jag nästan att dag så kunna jag icke hafva det lätt. Jag hade de lägre rätt till Olsson byggande och inrätt alla dur begärna fel. Innan vi voro uppe till linsen var tomten köpt och så snart det var färdigt på Vikan voro Byggmästaren i Verkmästaren till Stockholm för att fortsätta med Stockholmshuset. Storm hade trott att detta hus omfäng skulle bli hvad det nu är. När man efter två år kårgade inredas huset var jag hela dagarna på platsen

och följde Professor Olsson som hvarje vardag i söndag vid en bestämd tid kom för att se på hvad som blefvit gjordt i skulle gräns, snart kom jag underfund med att byggmästaren mest satt på kafferna och att verkmästaren var den bestande de lad jag H. att efterse den förstörande han i Olsson protesterade att grefvinnan han ville jag medskaffa i det gar aldrig men att det fick jag min vilja igenom och jag gick af olika mening, efter fick jag ge efter med efter fickjyste, men vi får fri tillstånd att jag på ett ohyggligt sätt profit Olsson's tolamod, som är en svårfällt hvarje och medgörlig herre, men när huset var färdigt och allt till alltmänna belåten kom han in i skulle till mig och sade tack för alla omsorger grefvinnan skriftt igenom jag var en ett

de spela en Tärnas vol än hvad man hade
tänka sig. För öfrigt kan man säga att
hvart Adamsgatan 4 är det bästa han köpt.
Matsson gör nu upp en byggnadshistorien och
i den han man se hur jag med hvarje år
gjorde alla slags förbättringar med Ulsons hjälp
som gjorde tillningarna till dem.
14 Juni 1894 gifte Irma sig med W. G. i Slottade till
Tillerstorp.

1864-1880